

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta
Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvtatæ Dicvntvr, & Quæstiones
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

Bogensignatur

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](#)

QVAEST. XXIX. DE GRATIA CHRISTI, ARTIC. VIII.

490

a quo meritum consistit, non haber successionē, sed est simplex & instantaneus. Secundo uero, quia ad motū voluntatis non præxigitur nisi actus apprehensionis uitritus, qui quidem motus in codē instanti est cum actu voluntatis, eo quod bonum apprehensum mouet voluntatem. Simil autē est morio mouentis, & motus mobilis. Ipſa uero apprehensionis boni in Christo non præxigebat aliquā inquisitionem ad hoc, quod esset de bono certum idicium: quia secundum certitudinem Christus atim de omnibus uerum iudicium habuit. Paret situr quod nihil prohibet Christum in primo instanti meruisse. Et ideo concedendum, quod in primo suae conceptionis instanti meruit.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod delibero duo importat. scilicet perceptionem rationis cum certitudine iudicii de eo, de quo fit delibratio: & sic potest esse in instanti in eo, in quo non est dubitatio de agendis, & sic fuit in Christo. Pōt etiā dicere discussionem, sive inquisitionem, & sic importat discursum quandam, unde non potest esse in initia tū: & tali deliberatione Christus non indigebat, qā non erat dubitatio de agendis.

AD SECUNDUM dicendum, qā uoluntas rationalis naturae naturaliter ordinatur in bonum, nō aut in malum: & ideo in primo instanti sua creationis, nisi aliquid impedit pōt ferri in bonū, non autem in malum, in quod nō fertur nisi per errorem, qui incidit in cōserendo, uel inquirendo: unde præxitur tēpus collationis ad malū, non aut ad bonū.

AD TERTIUM dicendum, quod rō illa procedit in motibus successiuis, non autem in instantaneis, cuius rō est, quia qā duo motus sunt ordinati, idem instantis quod est finis primi motus, pōt esse principium secundi: sicut in codē instanti quo completa generatio ignis extra suum locum naturalem incipit motus localis eiusdem, nisi sit aliquid impedit. Si ergo principiū secundi motus, & terminus eiusdem, sunt idem, sicut accidit in motibus instantaneis, tunc principium motus secundi est in codē instanti cum termino motus primi, sicut illuminatio, & uisio in codē instanti terminantur. Si uero terminus secundi motus non potest esse in codē instanti cum principio eiusdem, sicut accidit in oībus motibus successiuis, tūc impossibile erit quod terminus secundi motus sit in codē instanti cū termino primi motus. Cum igitur motus libe. arb. sit instantaneus, nihil prohibet meritum eius esse in codē instanti cum termino creationis.

Per hoc patet solutio ad quartum. Non. n. est extra facultatem creature, ut in primo instanti compleatur eius motus instantaneus.

AD QUINTVM dicendum, quod licet potentia rō-

F I N I S.

Animaduerte lector, complures huius libri locos, sic castigatos fuisse, ut in Vaticanis manu scriptis codicibus legitur, quod tunc facile intelliges cum librum hunc, cum ceteris omnibus, qui antea impressi fuerunt, contuleris, ut de correcc. art. 1. arg. 8. & de bono q. 2. art. 3. arg. 3. aliisq; in locis uidere licet.

Series Chartarum.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z, A A B B C C D D E E F F G G H H I I K K L L M M
N N O O P P Q Q R R S S T T V V X X Y Y Z Z, A A A B B B C C C D D D E E E F F F
G G G H H H I I I K K K L L L M M M N N N O O O P P P.

Omnes sunt Quaterniones, præter PTP, qui est Quinternio.

V E N E T H S., M D X C I I I.

Apud Dominicum Nicolinum.

A nalis in primo instanti suę creationis possit habere suam operationem quantum est de se, tamen si ac cipiatur potentia alligata organo, quod nondū est aptum ad perfectam operationē, impeditur ex defectu organi, ne tunc operationem habere possit: hoc autem impedimentum ab anima Christi per gratiam est remotum, & secundum hoc per gratiā habuit, ut in primo instanti agere possit.

AD SEXTVM dicendum, quod non est simile de instanti in tempore, & de puncto in magnitudine quantum ad propositum pertinet. Nam eodē pūcto in magnitudine non potest aliquid mobile uti ut duobus, nisi in eadem specie motus: sed eodem instanti temporis potest aliquid mobile uti ut duo bus, etiam quantum ad diuersas species motus. In eadem autem motu specie non est possibile quod sit continuitas motus, si motus uno actu terminetur, & altero actu incipiat, quia sic intercidit quies media, & per consequens tempus. Possibile autē est in diuersis motibus secundum specie quod simul sit terminus unius motus, & principium alterius, eo quod inter eos non requiritur aliqua continuitas, nec aliquis ordo, cum ambo possint esse simul, sicut simul dum aliquid mouetur, potest dealbari: & in instanti in quo incipit dealbari, terminat motus secundum locum. Quandoque uero inter partes eiusdem motus est ordo, ut duae earum nō possint esse simul. Vnde nec terminatus unius partis est simul cum principio alterius, si accipiuntur ambo in actu. Et sic patet, quod uti uno instanti ut duobus, non cogit ut sit tempus mediū, sicut cogit ad hoc uti uno puncto ut duobus in motu locali.

AD SEPTIMVM dicendum, qā cum gratia sit perfectio nature, non sic se habet gratia ad naturam, sicut econuerlo. Commutata autem proportio nō in omnibus tenet, sed in mensuris continuis, uel discrevis.

AD OCTAVVM dicendum, quod illa rō procedit de ordine naturae, non de ordine temporis: quod patet ex hoc, quod in codē instanti forma dat esse, ordinat, & distinguat.

AD NONVM dicendum, quod consilium requiriatur ad electionem, quando aliquis non est aptus in agendis, quod in Christo locum non habuit.

AD X. dicendum, quod Christus non assumpsit defectus, qui in imperfectionem gratiae, & scientiae redundare possent: huiusmodi autem defectus est incepitus organorum ad actū anima: unde hunc defectum Christus non assumpsit, sed per gratiam confortabantur organa, ut essent idonea ad operationem animae, sicut in statu innocentie accidisset fortassis. Alia cōcedimus, quia rerum concludūt, licet aliqua eorum non sufficienter.